

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Skrucha i poszukiwanie wybaczenia oraz ochrony Allaha

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencje Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadiyya w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

13 stycznia, 2011 r.

Na początku tego kazania Hudhur przytoczył słowa wersetów z Sury Hūd:

Naucza ona, że nie powinniście czcić nikogo poza Allahem – ja jestem tym, który was ostrzega, jak i nosicielem dobrej nowiny od Niego – oraz abyście szukali przebaczenia u waszego Pana, a później do niego powrócili. On da wam nie mało aż do wyznaczonego terminu. I użyczy On swej łaski każdemu, kto na to zasłuży. A jeśli się odwrócicie, to zaiste obawiam się kary straszego dnia. (11:3-4)

Hudhur powiedział, że w dzisiejszym świecie na każdym kroku spotykamy się z taką, czy inną formą nieładu. Dzieje się tak, ponieważ człowiek zapomina o celu swojego stworzenia, czyli o tym, iż ma czcić Boga i dążyć do osiągnięcia Jego bliskości. Zaprawdę, nie można znaleźć się blisko Allaha nie wielbiąc Go. Hudhur dodał, że wielbienie Boga to nie tylko sumienne odmawianie pięciu codziennych modlitw. Trzeba odprawiać je w pełnym skupieniu, z oddaniem i pobożnością. Musimy też w każdej chwili naszego życia pamiętać o Bogu i dążyć do tego, abyśmy byli przepelnieni Jego wpływem. Na każdym kroku należy naśladować błogosławiony wzór Proroka (saw) i pamiętać o Bożych atrybutach, starając się równocześnie przystosować je do naszego ludzkiego poziomu. W tym celu konieczne jest również jak najlepsze wypełnianie naszych

powinności wobec Boga i wobec ludzkości. Praktykowanie tych zasad czyni z *momin* (wierzącego) osobę, która wypełnia obowiązki wynikające z powinności wielbienia Boga.

Wyjaśniając istotę nauk koranicznych Obiecany Mesjasz (as) rzekł: „ ...Nie czcijcie nikogo innego, jak tylko Boga... . Bardzo istotną prawdą jest to, że prawdziwym powodem, dla którego człowiek został stworzony jest oddawanie czci Bogu. Tak , jak zapisano : **I stworzyłem dżiny i ludzi tylko po to, żeby Mnie czcili. (51:57)** Boga wielbimy prawdziwie, kiedy pozbywamy się z naszych serc jakiegokolwiek zatwardziałości i nieuczciwości, kiedy czynimy je tak czystymi, jak pole oczyszczone przez doświadczonego rolnika... jak proszek adamantowy, który jest tak idealnie spracowany, że można używać go do robienia kresek wewnątrz oka. Podobny jest stan naszego uwielbienia, kiedy nasze serca jak podwórko są oczyszczone z ziaren piasku, kamyków i nierówności, a ich czystość jest odzwierciedleniem czystej duszy. Kiedy lustro jest tak czyste, możemy się w nim przejrzeć. Kiedy ziemia jest tak zadbana rosną i owocują na niej wszystkie rodzaje owoców. Dlatego, kiedy człowiek stworzony po to, aby czcił Boga, oczyszcza swoje serce i nie pozostawia w nim żadnego piasku, kamyków ani nierówności, można w jego sercu dostrzec Boga.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział też: Dlatego nie spoczywajcie dopóki nie uwolnicie swego serca, oprócz Boga, z całego piasku, kamyków i nie uczynicie go czystym jak zwierciadło i delikatnym jak proszek adamantowy.

Hudhur dodał, że musimy nieustannie starać się osiągnąć taki stan. Aby ochronić samych siebie przed panującym wszędzie wokół nieładem i móc poświęcić się poszukiwaniu Bożej łaski, powinniśmy wytworzyć więź z Bogiem opartą na szczerych uczuciach. Większość ludzi nie jest bezpośrednio uwikłana w zło lub wywoływanie nieładu, ale otoczenie wpływa na nich w taki sposób, że tak czy tak nieświadomie uczestniczą w popełnianiu grzechów. Powszechnie znany jest przykład prześladowań ludzi Ahmadi na całym świecie, a zwłaszcza w Pakistanie. Ludzie, którzy w ogóle nie mają pojęcia o Ahmadijjacie podpisują

się pod dokumentami, które w wulgarny sposób wypowiadają się o Obiecanym Mesjaszu(as). Ludzie ci nie zdają sobie czasami sprawy z tego, że zamiast oddawać cześć i podobać się Bogu, starają się przypodobać zwykłym śmiertelnikom. Demoralizacja w religii ma niszczycielski wpływ na wypełnianie naszych zobowiązań wobec Boga i wobec ludzkości. To właśnie miało miejsce w wielu wcześniejszych religiach. Kiedy dane wyznanie ulega demoralizacji, wówczas Bóg posyła Swoich Proroków, aby sprowadzili ludzi na właściwą drogę, aby przywołali ich do porządku i przypomnieli o konieczności wielbienia Boga. Tak samo posłał On Proroka (saw) i poprzez niego nauczał sposobów oddawania czci Bogu. Wielki Prorok (saw) był człowiekiem doskonałym, który w najwyższym stopniu, jaki może osiągnąć istota ludzka, przyswoił sobie Boskie atrybuty. Allah zdecydował, że Prorok (saw) stanowi dla nas błogosławiony wzór, a droga, którą kroczył prowadzi do Boga. To nie oznacza, iż oddawał Bogu cześć jedynie poprzez Salat, bo każde jego słowo i czyn były odzwierciedleniem uwielbienia dla Allaha. Religia ta została jeszcze udoskonalona poprzez objawienie mu *Szariat* [arab. prawo Bożego]. Jednakże Bóg stwierdził, że ludzie, podobnie jak dawniej, z czasem odwrócą się od podstaw wiary i to samo stanie się w przypadku islamu. Chociaż Prorok (saw) był ostatnim z proroków, który przyniósł ze sobą nowe prawo religijne, to miał nadejść taki czas, kiedy to nastąpi, a gdy odwracanie się ludzi od zasad islamu osiągnie punkt krytyczny, w duchu posłuszeństwa wobec Proroka (saw) nadejdzie jego prawdziwy i gorliwy wyznawca, aby jeszcze raz umocnić na świecie tę religię. Miał on wyjaśnić ponownie prawdziwe zasady wielbienia Boga i uczynić to w zgodzie z duchem podporządkowania wobec Proroka (saw). Na nieszczęście duża część muzułmanów nie zrozumiała tego przesłania.

Hudhur stwierdził, że powyższy werset mówi: Ja jestem dla was, od Niego, ostrzegającym i zwiastunem radosnej nowiny, a Prorok (saw) był ostrzegającym wówczas i pozostaje nim po dzień dzisiejszy. Jego czas trwać będzie aż do Dnia Sądu i nieustannie ostrzega on oraz alarmuje ludzi. Dodał też, że ostrzegającym jest nie ten, kto jedynie zwraca ludziom uwagę, ale ten,

kto dba o to, aby unikali zła we wszelkiej postaci. Jeżeli ktoś, na przykład, pomimo głoszenia wszem i wobec Kalima [muzułmańskie wyznanie wiary] nie przestrzega wszystkich zasad religijnych, to jest na straconej pozycji. Z drugiej strony mamy radosną nowinę, jaką jest przybycie tego, którego przyście w naszych czasach było obiecane, aby umożliwić nam zbliżenie się do Boga i aby nauczyć nas sposobów oddawania Mu czci.

Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Prawdą jest, że człowiek nie może osiągnąć tego celu bez pomocy osoby o czystym sercu. Dlatego, aby nas na to przygotować i nam to umożliwić Wzniosły Allah zesłał wzór doskonały, jakim był Prorok (saw) i dał początek stałej sukcesji, jaka jest udziałem jego prawdziwych następców tak, aby np. kapłani Brahmy niemający pojęcia o zbliżającym się końcu, zostali obaleni. Faktem jest, że młody człowiek nie pochodzący z rodziny rolniczej nie wie, które rośliny są chwastami i mógłby wyciąć te pożyteczne. Podobnie nie można dobrze prowadzić „uprawy” duchowej, o ile nie prowadzi nas człowiek doskonały, który bardzo dobrze opanował wiedzę o zasiewaniu, nawadnianiu i plewieniu. Oznacza to, że człowiek potrzebuje doskonałego duchowego nauczyciela. Bez jego przewodnictwa sposób, w jaki oddawałby cześć Bogu można by porównać do postępowania niemądrego i nieświadomego niczego dziecka, które wrywa na polu rośliny i wydaje mu się, że plewi. Nawet nie próbujcie sądzić, iż sami nauczycie się w jaki sposób wielbić Boga. Nie jest to możliwe, a dopóki Prorok nie nauczy was sposobów całkowitego i pobożnego połączenia z Bogiem nie uda się wam odnaleźć właściwej drogi. Pojawia się więc pytanie, jak wykonać tak trudne zadanie? Sam Bóg wskazał rozwiązanie.

Hudhur wyjaśnił, iż rozwiązaniem naszego problemu, jakie otrzymaliśmy od Boga jest *Istighfar* [z arab. błaganie o wybaczenie oraz przekrywanie skutki grzechów]. Dodał też, że teraz i na zawsze Obiecany Mesjasz (as), którego Bóg nazwał *Khatamul Khulafa* [arab. pieczęć wszystkich Kalifów], jest sukcesorem

Proroka (saw). Bóg z pewnością poprowadzi tych, którzy angażują się w szczere *Istighfar* i starają się wypełniać obowiązki związane z oddawaniem czci Bogu, jeśli tylko podążają za tym prawdziwym następcą. Drugi z wersetów cytowanych na początku dzisiejszego kazania uczy o *Istighfar* : **oraz abyście szukali przebaczenia u waszego Pana, a później do niego powrócili. On da wam nie mało aż do wyznaczonego terminu. I użyczy On swej łaski każdemu, kto na to zasłuży. A jeśli się odwróciecie, to zaiste obawiam się kary straszego dnia.** Jak wyjaśnił Hudhur, *Istighfar* zmywa duchowe zepsucie, ale też wymaga stałości z naszej strony. Prawdziwe *Istighfar* polega na okazywaniu żalu za te emocje, które wywołują Boże niezadowolenie. To natomiast prowadzi do stanu „zwrócenia się ku Niemu” i w ten sposób człowiek zbliża się do Boga. Szczere *Istighfar* to nie tylko słowa. Musimy starać się i zmienić siebie samych od wewnątrz; dopiero to pozwoli nam osiągnąć bliskość Boga, uzyskać płynące z tego duchowe i doczesne korzyści oraz stać się odbiorcami Bożych błogosławieństw.

W oparciu o ten werset Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

Pamiętajcie, muzułmanie zostali obdarowani dwiema cechami: zdolnością pozyskiwania siły i zdolnością jej praktycznej demonstracji. Istighfar zapewnia nam siłę. Jest też nazywane poszukiwaniem pomocy. Sufi mówią, iż tak jak siła fizyczna i moc są uzyskiwane poprzez ćwiczenia, tak też Istighfar jest ćwiczeniem duchowym. Dzięki niemu dusza otrzymuje siłę, a serce wytrwałość. Ci, którzy pragną siły powinni czynić Istighfar. (Istota islamu, tom II, strona 246)

Obiecany Mesjasz (as) rzekł również, że dzięki *Istighfar* człowiek stara się stłumić, skryć te emocje i myśli, które mogłyby oddalić go od Boga. Tak więc *Istighfar* oznacza, że człowiek pokonuje te toksyczne zjawiska, które go atakują i niszczą oraz omija przeszkody na drodze, jaka prowadzi do realizacji Bożych przykazań, a właściwie już stosuje te przykazania w praktyce. Obiecany

Mesjasz (as) powiedział, że Bóg obdarzył nas dwojaką naturą - jedna jej część jest bliższa Szatanowi, a druga jest antidotum na tą pierwszą. Kiedy człowiek jest arogancki i pełen pychy oraz nie chce korzystać z pomocy, jaką niesie ze sobą ten leczniczy środek, negatywna strona jego charakteru zaczyna dominować. Jeśli jednak patrzy na siebie z pokorą i uległością, zdając sobie sprawę z tego, że potrzebuje Bożej pomocy, wówczas Bóg otwiera w nim źródło, które łagodzi i obmywa jego duszę, a to właśnie znaczy *Istighfar*. Człowiek odnajduje w sobie siłę i pokonuje te toksyczne zjawiska. Hudhur wyjaśnił, że łagodności i obmycia duszy nie można osiągnąć jedynie pięknymi słowami *Istighfar*. Muszą one płynąć z głębi serca, tak jak łzy z oczu, kiedy czujemy obecność Boga - to jest *Istighfar*. Obiecany Mesjasz (as) rzekł:

Krótko mówiąc oznacza to abyśmy pozostali nieugięci w wielbieniu Boga. Po pierwsze bądź posłuszny Prorokowi (saw), a po drugie zawsze szukaj Bożej pomocy. Tak, zawsze szukaj Bożego wsparcia. Kiedy otrzymasz siłę, zwróć się ku Bogu.

Wyjaśniając dalej Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

*Istighfar i Taubah [arab. skrucha] to dwie oddzielne sprawy. Z jednej strony Istighfar ma pierwszeństwo przed skruchą zwłaszcza, że pomaga w uzyskaniu siły, jaką otrzymujemy od Boga, a skrucha oznacza stanie na własnych nogach. Bóg w ten sposób obdarza siłą tych, którzy szukają u Niego pomocy, a dzięki tej sile proszący jest w stanie stać o własnych siłach i pojawia się u niego zdolność do czynienia dobra, co nazywamy „zwróceniem się ku Bogu”. Taki jest naturalny porządek rzeczy. Podkreśla się, że szukający powinni prosić Boga o pomoc w każdej sytuacji. Dopóki taki człowiek nie otrzyma od Boga siły, nie jest w stanie nic zrobić. Zdolność do skruchy jest następstwem Istighfar. Jeśli zabraknie Istighfar, to umiejętność okazywania skruchy umrze. Jeśli będziecie czynić Istighfar ze skruchą, rezultatem będzie to, o czym mówi werset: **On da wam nie mało aż do wyznaczonego terminu. I użyczy On swej łaski każdemu, kto na to zasłuży.***

Tak postępuje Bóg, zapewniając tym, którzy ze skrucą czynią Istighfar możliwość osiągnięcia ich najcenniejszego sukcesu. Wszystko ma swoje granice, które określają wielkość tego sukcesu; nie każdy może być prorokiem, posłańcem, siddiq [arab. prawdomównym] lub szahid [arab. świadkiem]. (Istota islam, tom II, strona 245)

Obiecany Mesjasz (as) powiedział też, iż każdy poszukujący osiągnie sukces odpowiadający jego umiejętnościom, o czym mówi werset : **I użyczy On swej łaski każdemu, kto na to zasłuży.** Jeśli ktoś ma wyjątkowe zdolności, Bóg zapewni mu wyjątkowe wsparcia w jego duchowych staraniach i ćwiczeniach. Rzekł też, że Bóg nie pozbawia nikogo tego, co się mu należy.

Następnie Hudhur przedstawił kilka wydarzeń, jakie miały miejsce w czasie duchowych zgromadzeń, które Obiecany Mesjasz (as) zaszczycił swoją obecnością.

Pewien człowiek poprosił Obiecanego Mesjasza (as) o *Łazifah* [stereotypowa modlitwa]. Ten odpowiedział: „Często mów *Istighfar*. Człowiek ma tylko dwie możliwości: albo nie popełnia żadnych grzechów, albo Wzniosły Allah chroni go przed złym końcem wynikającym z grzechu. Dlatego odmawiając *Istighfar* trzeba pamiętać o obu. Za pierwsze u Wzniosłego Allaha szukamy zmazania dawnych grzechów, a po drugie również u Niego poszukujemy ochrony od grzechów przyszłych. Jednakże *Istighfar* nie wypełni się jedynie dzięki słownym inwokacjom, musi pochodzić z serca. Ważne jest, aby w czasie *Salat* [codzienna modlitwa] błagać również własnymi słowami. "

Kiedyś w otoczeniu Obiecanego Mesjasza (as) pojawił się pewien mężczyzna i stwierdził, że nie może poradzić sobie ze swoimi wadami. Był u wielu ascetów, ale żaden z nich go nie przekonał w stu procentach przez dłuższy okres czasu.

Przyznał się, że często plotkuje, nie oddaje należnej czci Bogu i ma jeszcze inne wady. Obiecany Mesjasz (as) odpowiedział:

„Rozumiem, twoim prawdziwym problemem jest brak cierpliwości. Cała reszta wynika właśnie z tego. Jeśli człowiekowi nie brakuje cierpliwości w sprawach doczesnych i potrafi cierpliwie czekać na wyniki, dlaczego w obecności Boga okazuje niecierpliwość? Czy rolnik po wysianiu ziarna oczekuje, że zbierze plon jeszcze tego samego dnia? Albo czy wymaga od nowo narodzonego dziecka, aby natychmiast dorosło i mu pomagało? Nie ma przykładów i zasad, które umożliwiałyby taki pośpiech i brak rozwagi. Ten, kto tak się śpieszy jest niemądry. Człowiek, który rozpoznaje swoje wady może być szczęśliwy, bo inaczej Szatan ukazałby mu jego złe czyny i niemoralne postępowanie w dobrym świetle, jako coś pięknego. Dlatego powinieneś wyrzec się swojej niecierpliwości i z wytrwałością stale szukać wsparcia Wzniosłego Allaha oraz prosić Go, aby wybaczył ci twoje grzechy. Nie ma innego sposobu. Człowiek, który przychodzi do ludzi Boga prosząc, aby go natchnęli i zmienili na lepsze chce wpływać na Boga, gdy tymczasem powinien podchodzić do tego z uległością. Dopóki nie porzuci całej doczesnej potęgi, niczego nie osiągnie. Kiedy cierpiący przychodzi do lekarza mówi o wielu swoich problemach, ale lekarz rozpoznaje prawdziwy problem i stawia diagnozę, a potem rozpoczyna leczenie. Podobnie twoim głównym problemem jest niecierpliwość. Jeśli się z niej wyleczysz i jeśli Bóg zechce, znikną też wszystkie pozostałe problemy. Naszym kredo jest, iż człowiek nie powinien nigdy tracić nadziei we Wzniosłego Allaha i stale musi poszukiwać dopóki nie dosięgnie go śmierć. Dopóki nie będzie cierpliwy i nie będzie szukał do granic możliwości, nie odniesie sukcesu. Wzniosły Allah jest Potężny i jeśli zechce może w jednej chwili sprawić, że człowiek odniesie sukces. ... są dwa rodzaje niedomagań, jeden Mastavi (bezpośredni) a drugi Mukhtalif (wieloraki). W przypadku Mastavi pojawia się oczywisty ból i człowiek troszczy się o kurację, ale niestety nie dba o dolegliwości Mukhtalif. Podobnie jest z grzechami, jedne są łatwo zauważalne, a inne człowiek przeoczy. Dlatego musi być zawsze zaangażowany w Istighfar. Jaka jest korzyść pójścia do grobu? Wzniosły Allah zesłał Koran, aby nas

zreformować. Gdyby Bożym zamiarem było dokonanie zmian poprzez jedno tchnienie, dlaczego Święty Prorok (saw) miałby znosić w Mekce tak liczne prześladowania przez całe 13 lat? Mógł wpłynąć na Abu Jahla. Pomiędzy Abu Jahla, nawet Abu Talib miłował Proroka. Krótko mówiąc niecierpliwość nie jest dobrą cechą. Może nawet prowadzić do destrukcji."

Pewien człowiek poprosił o modlitwę z powodu swoich długów, a Obiecany Mesjasz (as) odpowiedział: *„Często odmawiaj Istighfar. To jest sposób, który pozwala człowiekowi uniknąć złego końca. Istighfar jest kluczem do rozwoju."*

Inny człowiek prosił o modlitwę, aby mógł mieć dzieci, na co Obiecany Mesjasz (as) odpowiedział: *„Wiele razy odmawiaj Istighfar. Ona wymazuje grzechy i Wzniosły Allah dzięki niej obdarza potomstwem. Pamiętaj, wiara jest bardzo ważna. Sam Bóg pomaga temu, którego wiara jest doskonała."* Przy innej okazji Obiecany Mesjasz (as) rzekł: *„Człowiek powinien odmawiać Istighfar, aby ochronić się przed słabością. Istighfar jest zadośćuczynieniem za grzechy i można ją przyrównać do kaucji, jaką płaci więzień, aby móc wyjść na wolność."*

Kiedyś Obiecany Mesjasz (as) powiedział: *„Człowiek musi być cały czas zaangażowany w Istighfar i Taubah, aby złe czyny nie przekroczyły pewnych granic i nie spowodowały gniewu Wzniosłego Allaha. Kiedy On patrzy na kogoś z łaskawością, zazwyczaj zaszczerpia w sercach ludzi miłość do tego człowieka. Kiedy jednak złe uczynki człowieka przekraczają pewne granice, niezadowolenie z niego utrwała się w niebiosach i zgodnie z wolą Wzniosłego Allaha ludzkie serca są wobec niego zatwardziałe. Kiedy tylko taka osoba zwróci się do Boga z Istighfar i Taubah i szuka ratunku, w tajemniczy sposób w sercach ludzi budzi się czułość i nie zdają sobie sprawy z tego, że kielkuje w nich ziarno miłości do tego człowieka. Krótko mówiąc, modlitwy Istighfar i Taubah są wypróbowane i nigdy nie zawodzą."*

W dniu dzisiejszym złe uczynki ludzi wywołują na tym świecie chaos. Przywódcy, którzy sądzą, że są uwielbiani przez masy tak naprawdę są przez nich uznawani za najgorszych. Dodatkowo pojawiają się oznaki, że niebezpiecznie blisko nadchodzi kolej na tych, którzy jeszcze są uznawani za faworytów. Zmiany rządowe wynikające z panującego na świecie chaosu wywołują nieład. Powinniśmy dużo się modlić, aby Bóg uchronił świat przed nieładem. *Istighfar* pomaga wypełniać cele, jakie niesie ze sobą wielbienie Boga oraz umożliwia wypełnianie obowiązków wobec Niego i wobec ludzkości, wzmacnia więź z tym, który został przez Niego posłany i w ten sposób chroni człowieka przed chaosem tego świata, przed Bożym niezadowoleniem, utrzymuje człowieka na drodze prowadzącej do Boga, zaspokaja nasze osobiste potrzeby i wyciąga nas z kłopotów. Poprzez *Istighfar* człowiek staje się odbiorcą niezliczonych Bożych błogosławieństw. Bóg pobłogosławił nas, gdy pozwolił nam rozpoznać Imama tego wieku, który nauczył nas jak Go wielbić, jak szukać Jego bliskości i jak zbierać Jego błogosławieństwa. Aby w pełni z tego korzystać powinniśmy stale odmawiać *Istighfar*. Niech Bóg nam wszystkim to umożliwi.